

تقوا سلاح خروج از فتنه ها/ هر کسی خودش بالاترین دشمن خودش است

سلاح تقوا در زندگی خیلی مؤثر است، در اینکه انسان را از فتنه ها دور می‌کند و اگر هم در فتنه واقع شد تقوا او را نجات می‌دهد.

خبرگزاری مهر- سلاح تقوا در زندگی خیلی مؤثر است، در اینکه انسان را از فتنه ها دور می‌کند و اگر هم در فتنه واقع شد تقوا او را نجات می‌دهد.

تقوا و طهارت تاثیرات زیادی دارد که از جمله درعواطف و احساسات است که آن را لطیف‌تر می‌کند. آدم با تقوا که خود را از پلیدی‌ها و کارهای زشت و کثیف، از ربا و تملق دور نگه داشته، ساخت ضمیر خود را پاک نگه داشته، عزت و مناعت و آزاد منشی خود را حفظ کرده، توجهش به معنا بوده نه ماده، چنین شخصی نوع احساساتش با احساسات یک آدم غرق در فحشاء و پلیدی و غرق در مادیات یکی باشد، مسلماً احساسات او عالیتر و رقیق‌تر و لطیف‌تر است، تأثرات او در مقابل زیبایی‌های معنوی بیشتر است، دنیا را طور دیگری و با زیبایی دیگری می‌بیند.

گاهی این مسئله طرح می‌شود که چرا دیگر شعری مثل سابق پیدا نمی‌شوند؟ چرا دیگر، آن لطف و رقت که مثلاً در گفته‌های سعدی و حافظ است امروز پیدا نمی‌شود؟ و حال آنکه همه چیز پیش رفته و ترقی کرده، علم جلو رفته و افکار ترقی نموده، دنیا از هر جهت، پیش رفته است وقتی که شخص توجه بیشتری به تقوا و معنویت داشته باشد، اسیر دیو خشم و شهوت نباشد، آزادگی و وارستگی داشته باشد، مطلب دیگری است که آدم پلید و آلوده هر قدر اندازه هوشی و ذکاوتش زیاد باشد از درک لطف‌های معنوی و روحی عاجز است و نمی‌تواند آن طور معانی لطیف و رقیق که در سخنان بعضی دیده می‌شود ابداع کند.

تقوا و پیروزی بر شداید

اما اثر دیگر تقوا، که قرآن کریم می‌فرماید "و من یتق الله یجعل له و مخرجاً" هر کس که تقوای خدا داشته باشد، خداوند برای او راه بیرون شدن از سختی‌ها و شداید را قرار می‌دهد. همچنین می‌فرماید: و من یتق الله یجعل له من امره بسراً هر کسی که تقوای الهی داشته باشد، خداوند یک نوع سهولت و آسانی در کار او قرار می‌دهد.

مضیقه‌ها و تنگناهایی که برای انسان پیش می‌آید و سختی‌هایی که انسان در آن سختی‌ها واقع می‌شود دو نوع است: یک نوع مضیقه‌هایی است که اختیار و اراده انسان هیچ گونه دخالتی در آنها ندارد، مثل اینکه سوار هواپیما می‌شود و هواپیما دچار اشکال می‌شود و یا سوار کشتی است دریا طوفانی می‌شود و خطر غرق شدن وجود دارد و امثال این شدت‌ها و گرفتاری‌هایی که برای هر کسی ممکن است پیش بیاید. بدون آنکه قابل پیش بینی و اراده و اختیار انسان در آن دخالت داشته باشد و نوع دیگری از ابتلاها و مضایق و گرفتاری‌ها آنهاست که اراده و اختیار انسان در اینکه وارد آن گرفتاری‌ها بشود و یا نشود و اگر وارد شد چگونه خارج شود دخالت دارد، به تعبیر دیگر گرفتاری‌های اخلاقی و اجتماعی.

پس در اینجا دو مسئله پیش می‌آید: یکی تأثیر تقوا در نجات انسان از گرفتاری‌های نوع اول و دیگر تأثیر تقوا در نجات از گرفتاری‌های نوع دوم. جمله‌ای است در نهج البلاغه که می‌توان آن را به منزله تفسیر این مطلب تلقی کرد که منظور، نجات از گرفتاری‌های نوع دوم است. در خطبه 181 می‌فرماید: بدانید که هر که تقوای الهی داشته باشد، خداوند برای او راه بیرون شدن از فتنه‌ها و نوری به جای تاریکی قرار می‌دهد.

فتنه‌ها همان ابتلائات سوء و گرفتاری‌های اخلاقی و اجتماعی است. گرفتاری‌های نوع اول نادر الوجود است. عمده گرفتاری‌ها و شداید و مضایقی که برای انسان پیش می‌آید و زندگی را تلخ و شقاوت آلود می‌کند و هرگونه سعادت دنیوی و اخروی را از انسان سلب می‌کند همین فتنه‌ها و ابتلائات سوء و گرفتاری‌های اخلاقی و اجتماعی است. با توجه به اینکه منشأ بیشتر گرفتاری‌های هر کسی خود اوست و هر کسی خودش بالاترین دشمن خودش است و هر کسی سرنوشت خود را تعیین می‌کند. غالب رفتارهای هر کسی با خودش خصمانه است.

سلاح تقوا در زندگی خیلی مؤثر است، در اینکه انسان را از فتنه ها دور می‌کند و به فرض اینکه در فتنه واقع شد تقوا او را نجات می‌دهد. به همین دلیل که تقوا اثر اول یعنی روشن بینی و ازدیاد بصیرت را به دنبال خود دارد، اثر دوم یعنی نجات از مهالک و مضایق را دارد و گرفتاری‌ها و شداید در تاریکی پیدا می‌شود، تاریکی غبار معاصی و گناهان و هواها و هوسها وقتی که نور تقوا پیدا شده را از

چاه تمییز داده می‌شود و انسان کمتر گرفتار می‌شود و اگر گرفتار شد در روشنی تقوا بهتر روزه بیرون رفتن را پیدا می‌کند.

امانت داری و اخلاق مداری